

Spm. nr. S 5467

Til justitsministeren (13/9 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»På tænker ministeren nogle initiativer for at reducere den store spildtid, der er forbundet med, at mange ikke møder op i de danske byretter i diverse bødesager?«

Begrundelse

Et stort antal bødesager berammes hver uge året rundt i de danske byretter. Det er eksempelvis sager om overtrædelse af færdselsloven, der fylder godt op på retslisterne. Sådanne sager havner efter spørgerens oplysninger ofte i retten, fordi hovedpersonerne ikke har reageret på det bødeforlæg, de har fået tilsendt fra politiet, og så sendes sagen automatisk videre til behandling i retten. Men det er kun en lille procentdel af de tiltalte, der møder op i retten, mens en dommer, en retssekretær og en anklager fra politiet sidder og venter. Der er således tale om et unødvendigt spild af ressourcer.

En række politifolk har foreslået en ordning, så bødemodtageren selv skal gøre noget aktivt, hvis den pågældende ønsker sin sag indbragt for retten, men dette vil kræve en lovændring, der gør det muligt at afslutte bødesagen allerede ved politiet. Efter spørgerens vurdering udnyttes den nuværende ordning af mange til at skaffe sig selv lidt ekstra kredittid til stor gene for retssystemet, som har andet og vigtigere ting at tage sig til. Spørgeren ønsker således ministerens vurdering samt eventuelle initiativer i den pågældende sag.

Svar (22/9 04)

Justitsministeren (Lene Espersen):

I begrundelsen for spørgsmålet anfører spørgeren, at en række politifolk har foreslået, at modtageren af et bødeforelæg selv skal gøre noget aktivt, hvis den pågældende ønsker sin sag indbragt for retten, bl.a. begrundet i ønsket om at spare ressourcer inden for rets- og politikvæsenet.

Justitsministeriet kan generelt om bødeforelæg oplyse, at anklagemyndigheden efter retsplejelovens § 924, stk. 1, i sager om lovovertrædelser, der ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde, ved et bødeforelæg kan tilkende-give sigtede, at sagen kan afgøres uden retssag,

hvis sigtede erklærer sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angiven frist at betale en i bødeforelægget angivet bøde. Vedtager sigtede bøden, bortfalder som udgangspunkt videre forfølgning, jf. retsplejelovens § 924, stk. 3.

Bødeforelægget indeholder alene en tilkendegivelse (et anklageskrift) til sigtede om, at anklagemyndigheden finder, at en strafbar handling er begået, og at en straffesagsbehandling ved domstolene kan undgås, hvis den pågældende ønsker det. En ordning, hvorefter anklagemyndighedens bødeforelæg får samme virkning som en straffedom, hvis borgeren ikke reagerer, vil derimod rejse væsentlige spørgsmål vedrørende princippet om, at straf ikke idømmes af statsmagten, men af de uafhængige domstole. Det er endvidere væsentligt at være opmærksom på, at selv den mindste bødestraf ikke er bagatelagtig for den dømte, idet afgørelsen har strafferetlig gentagelsesvirkning og i nogle tilfælde vil kunne blive påført den pågældendes straffeattest.

Det kan tilføjes, at en ordning som den beskrevne ikke nødvendigvis vil være væsentligt ressourcesparende for det offentlige, idet politiet bl.a. i praksis ville være nødt til at gennemføre en formel forkyndelse af samtlige bødeforelæg for at sikre sig, at borgeren havde modtaget afgørelsen, og idet der ved domstolenes berømmelse af bødesager i dag i et vist omfang kan tages højde for risikoen for udeblivelse.

Jeg har på den anførte baggrund ikke planer om at foreslå en ordning, hvorefter bødeforelæg får virkning som en straffedom, hvis borgeren ikke reagerer.

Spm. nr. S 5486

Til statsministeren (13/9 04) af:

Peter Skaarup (DF):

»Vil statsministeren love, at EU-forfatningen bliver optrykt og omdelt til alle danske husstande i god tid, før der bliver afholdt en folkeafstemning om forfatningen?«

Begrundelse

Inden afstemningen om Maastrichttraktaten den 2. juni 1992 udsendte den daværende regering et eksemplar af traktaten til alle husstande i landet,